

Музикален анализ на първата част от Концерт за цигулка №1 на Панчо Владигеров

Юе Синсин*

*Катедра "Оперно симфонично дирижиране"
Национална музикална академия "Проф. Панчо Владигеров"-София
Адрес: София, 1505, бул. „Евлоги и Христо Георгиеви“ 94
E-mail: Yuexinxin.1209@gmail.com*

**Corresponding author*

Резюме: Тази статия ще се съсредоточи върху описанието на характеристиките на създаването на музика на първата част. Тъй като първата част на концерта за цигулка, първата част има значението на „отварянето на планината“ и ще даде бъдещи прозрения по отношение на използването на звукови материали и звукозаписи. организацията на звуковите материали предоставя "парадигма", която може да бъде използвана, така че тази глава ще разработи подробно използването на звуковите материали и структурата на музикалната форма на произведението да се използва като отправна точка и ще започнем от основите, стигайки до третия аспект

Ключови думи: Музикален анализ, творчески характеристики, материали за представяне

Musical Analysis of the First Movement of Pancho Vladigerov's Violin Concerto No. 1

Yue Xingxin*

*Department of "Opera Symphony Conducting"
National Academy of Music "Prof. Pancho Vladigerov" - Sofia
Address: Sofia, 1505, 94 Evlogi and Hristo Georgievi Blvd
E-mail: Yuexinxin.1209@gmail.com*

**Corresponding author*

Abstract: This article will focus on describing the characteristics of the music creation of the first movement. As the first movement of the violin concerto, the first movement has the meaning of "opening the mountain" and will provide future insights in terms of the use of sound materials and sound recordings. The organization of sound materials provides a "paradigm" that can be used, so this chapter will elaborate in detail the use of sound materials and the structure of the musical form of the work to be used as a starting point, and we will start from the basics, reaching the third aspect.

Keywords: Musical analysis, creative characteristics, performance materials

Въведение

Използването на височини в първата част не е ограничено до една форма на хоризонталните линии, традиционните мажорни и минорни музикални прогресии,

както и модерните прогресии на цял тон и полутон, които се откъсват от традиционните мажорни и минорни стилове. се използват, с богати форми във вертикалните акорди Структурно съществуват традиционни тонални акорди от трета степен и акорди без трета степен - акорди от втора степен.

Материали и методи

Материалите за хоризонтална прогресия на първата част включват главно прогресии на цели тонове, прогресии на полутонове и малък брой прогресии на мажорни и минорни режими, които обикновено се използват в изкуствени режими.

(1) Ръчна настройка-Материал за диатонична гама

Целотоналната скала е често използван изкуствен режим. Въпреки че има само два вида гами за цял тон, те са много разнообразни в специфичното приложение на произведенията, или могат да бъдат прихванати само няколко ноти в гамата, за да се разграничи от мажорни и минорни ладове, броят на прихванатите височини Обикновено има 4 или повече и представляват множество прогресии на цял тон, които се появяват непрекъснато.

Солото за цигулка в началото на първата част използва широко материал от диатоничната скала I. В непрекъснатата област се използва както непрекъснато, така и фрагментирано представяне.

Пример: Първа част, цигулка соло, мерки 6-15.

The image shows three staves of musical notation for a Violin Solo. The top staff is labeled 'Violin Solo' and shows measures 6-15. A red circle highlights a sequence of notes in measures 6-8, and a green circle highlights a sequence in measures 9-11. The middle and bottom staves show further musical notation with similar annotations. The score includes dynamic markings like 'ff' and 'f'.

Както е показано в музикалния пример, използването на материали с цялата тонална гама може да бъде непрекъснато или прекъснато. Червената зона представлява прекъснатата. броят на тоновете е 5 и повече, което основно включва всички тонове в непълното състояние. Границата между предишната прогресия от цял тон и следващата прогресия от цял тон може да се определи от подреждането на височината, формата на тона и ритъма.

Непрекъснато, например, в първите три такта на такт 6, материалът на диатоничната гама I е представен под формата на множество хармонични интервали от интервала C-bB-bA-bG-bF-D, и основният звук е E-D-C, всички те прихващат пет от тоналната гама I за движение. Останалите тактове, като последните 3 такта от такт 8, последните 1,5 такта от такт 9 и вторият такт от такт 10, също са представени под формата на множество хармонични интервали, които също са височини на цялото тонално ниво аз.

Цигулковите партии I, II и виола се изпълняват едновременно и има общо 5 низходящи прогресии на полутона.

Горният процес се основава на извличане на звуците C, G, E, bB и D в хроматичната гама, като се използват като отправна точка и след това се спускат на полутона четири пъти, за да формират композицията основни атрибути в традиционната тонална музика.

С изключение на първия и втория такт в началото на първата част, останалата част от частта също използва хроматичен материал, но използването е по-фрагментирано. Използва се в тактове 30, 31, 37, 39, 40, 41, 47, 48 и 60 от първата част. последваща Прогресията почти винаги следва модела на първоначалното представяне и по същество остава непроменена, но след първоначалното представяне последващите прогресии, с изключение на повърхностния минорен втори низходящ, имат само имплицитна връзка с първото представяне на полутона. Тук прогресията е Вземете типичен раздел 37 като пример.

В мярка 37, части на цигулка I и II са поддържащи тонове. Поддържащите тонове формират структурата на минорния доминантен деветакорд в традиционната тонална музика - C-E-G-bB-bD, а коренът и терцията на минорния доминантен деветакорд са квинта. и седми ноти са точно началните ноти на прогресията на полутона в тактове 1 и 2 в началото на първата част. девета от поддържащата част, квинта, седма и девета нота на акорда. В инструменталните части на флейта 1, 2, пиколо, обой 1, 2 и Clarinet 1, 2 се появяват последователно низходящи прогресии от четири ноти и полутона, bD-C-B-bB, bB-A-bA-G, така че седемте прогресии на нотите в поддържащата част. Полутонът се

спуска от нотите bD и деветия тон bB и тъй като това е низходящ полутон с четири ноти, последният тон bB на първия низходящ полутон става началото на втория низходящ полутон.

The image displays a musical score for a symphony orchestra, featuring woodwind and string sections. The woodwind section includes Flute 1, Flute 2, Piccolo, Oboe 1, Oboe 2, Clarinet in Bb 1, Clarinet in Bb 2, Bassoon 1, and Bassoon 2. The string section includes Violin Solo, Violin I, Violin II, Viola, Violoncello, and Contrabass. The Timpani part is also present. The score is written in 4/4 time and includes various musical notations such as triplets, slurs, and dynamic markings. Several passages in the woodwind parts are highlighted with boxes, indicating specific musical motifs or techniques.

Структурата на произведението показва известна закономерност в използването на سموобразни материали в произведението. Структурата на първата част е рондо соната с централна вложка.

По-конкретно, секции 1-5 са въведението, секции 6-96 са представянето, секции 97-164 са централната вложка, секции 165-193 са рекапитулацията, а секции 194-229 са кода.

Според горния анализ на звуковите материали може да се види, че организационната форма на звуковите материали е различна от традиционната тонална хармония. Следователно, типичното тонално разположение на темите и подтемите в традиционната сонатна форма и връщането на основния тон на рекапитулацията вече няма да Като стандарт за преценка на формата на рондо сонатата, заместващият стандарт е големият контраст на тоновете материали между основната част и

второстепенната част и използването на специфични материали във всяка част на традиционната сонатна форма - изразяваща драматични конфликти или философия е от същия произход. голямата рамка за използването на звуковите материали в цялата първа част може да бъде разделена на пет части.

Първата част е тактове 1-5. Представянето на целия материал в тази част е редовно. Първите два такта са низходящи полутонове, а петият такт е цялостна прогресия на целия тон. тон и полутонове Като цяло, тази част Основната цел е да представи накратко основния звуков материал в движението, така че авторът класифицира тази част като въведение.

Втората част е тактове 6-96. Представянето на звуковите материали в тази част също е редовно и може да се разбира като разширена версия на използването на уводни материали. Първият е такт 6-39, който използва предимно диатоничен I материал. Първо се представя отделно в соло партията на цигулката, а след това се представя едновременно или последователно във всяка инструментална партия. Тактове 40-43 използват главно полутонове за изпълнение на материала, използвайки фрагментация, която основно се използва във всяка част. Раздели 44-59 са предимно естествени тонове, с тонални сигнатури - b7, b3, b6, b2, и бас сустейн - f устойчив, въпреки че хармонията, използвана в тази част, не е традиционна тонална хармония, тя е с непрекъсната поддръжка на тон сигнатура и височина, в сравнение с прогресията на диатоничната гама I, акустичната празнина е все още много голяма, така че има по-голяма връзка с тактове 6-39 както по отношение на материалния, така и на акустичния контраст. Тактове 60-72 основно използват същия материал за прогресия на полутона като тактове 40-43. Тактове 73-80 използват същия диатоничен I прогресивен материал като тактове 6-39. 81-96 е синтез на няколко различни материала, включително прогресии на цели тонове, прогресии на полутонове и някои други производни материали. Цялото има функцията да свързва предишното и следващото. За да обобщим, прогресията на диатоника I в тактове 6-39 е в голям контраст с прогресията на естествения тон в тактове 44-59 също се възпроизвежда в тактове 73-80, така че ще бъде използван материалът на диатониката се класифицира като основна част, а партията, която контрастира с основната част - тактове 44-59, се класифицира като спомагателна част, а полутоновият материал между основната и спомагателната част се класифицира като свързваща част и завършваща част по едно и също време, тъй като се използват крайната част и свързващата част. Съдържа подобен музикален материал, така че финалът се нарича още преход. Цялата втора част е презентационната част на рондо сонатната форма.

Третата част е раздели 97-164. Вътрешните граници в тази част са много ясни, могат да бъдат разделени на три малки части, а именно раздели 97-126. -151 и 152-164 От гледна точка на характеристиките на използването на терена, тези три подсекции имат характеристиките на многосекции. По-конкретно в първата част се появяват тоналните тонове на 97-127 тон, който продължава с основния тон, а съпроводът е вплетен прогресията е много стабилна, а басът има непрекъснат звук; общият звук на тактовете 128-151 на втората част е дисонантен, но има известна връзка с първата част по отношение на мелодията и акомпанимента текстурата на тактове 128-138 е много подобна на текстурата на първата част, но поради използването на повече септакордови структури, звуковият ефект не е хармоничен. Следващите тактове-139-151 звукът на такта е дисонантен а текстурата на мелодията и акомпанимента контрастира с предишната част. Третата част има свързващо значение в тактовете 152-157, които са много съзвучни и имат естествена тонална прогресия, но в следващите тактове - тактове 158-164, има много полутонови прогресии, които имат свързваща част.

значение. Комбинирайки горното, цялата втора част е централната вложка в рондо сонатната форма, а вътрешната ѝ структура е многоразделна.

Четвъртата част е променено възпроизвеждане на втората част, така че основната ѝ част и спомагателните части са силно намалени не се появява в различни области, но се появява непрекъснато, особено първата му повторна поява е небалансирана по мащаб, като вземем повторното появяване на основната част и второстепенната част като пример, основната част се появява в раздел. 165—— След диатоничния I материал, диатоничният I материал не беше консолидиран многократно като презентационната част, материалът на подчастта беше незабавно представен в тактове 166-173, статусът на основната и под части изглежда са се променили, но диатоничният I материал е възпроизведен в такт 179, така че той все още има характер на рондо, но статусът на основната част е намален.

Петата част е тактовете 194-229 на цялата първа част, която обобщава цялата песен, така че е епилогът.

Литература

1. „Материали и техники на музиката на 20-ти век“ е книга, издадена от издателство People's Music през 2002 г. Автори са Кустка.
2. „Хармония на 20-ти век – оригинални стилове и приложения“.

Юе Синсин

E-mail: Yuexinxin.1209@gmail.com

Завършва музикалната консерватория в Ухан с бакалавърска степен по цигулка, магистърска степен по диригент на оркестър от музикалната консерватория в Ухан и докторска степен от Национална Музикална Академия пофисо Панчо Владигеров. Моята специалност е Оперно симфонично дирижиране. Сега във втората година от моята докторска степен.